

Δ Ε κου σί α σου ου βου λή

Σταυ ρόν υ πέ μει νας Σω τήρ

καί εν μνή μα τι ι και νώ

άν θρω ποι ε θεν το θνη τοί

τόν δι ά λό γου τά πέ ρα τα συ στη σά με ε νον

ό θεν δε σμευ θείς ο αλ λό ο τρι ι ος

θα να τος δει νώ ώς ε σκυ λευ εύ ε ε το

καί οι έν ά δη ά παν τες ε κραύ γα α ζον

τή ζω η φό ρω Ε γέρ σει ει σου

Χρι στό ός α νέ έ έ στη

ο ζω ω ο δό ο ο της

μέ νων εις τούς αι ώ ώ ώ ώ νας

Εκουσία σου βουλή, Σταυρόν υπέμεινας Σωτήρ, καί εν μνήματι καινώ, άνθρωποι έθεντο θνητοί, τόν διά λόγου τά πέρατα συστησάμενον, όθεν δεσμευθείς ο αλλότριος, θάνατος δεινώς εσκυλευέτο, καί οι έν άδη άπαντες εκραύγαζον, τή ζωηφόρω Εγέρσει σου, Χριστός ανέστη, ο ζωοδότης, μένων εις τούς αιώνας.